

Kretsar

När cellerna delar sig vecklas kartor ut,
som är större än sina bilder, men fyllda av
vägskäl.

I huskropparna ringlar spiraltrappor
nedåt mot sina enskilda tangenter.

Under varje tangent ruvar universums
halvor. De förenas i en öppning mot det
rum som är tid och begynnelse.

Vi är tid, vi är rum, vi är hus, vi är vägskäl
vi är halva tangenter, och dubbla och fler;
ständigt pånyttfödda, ständigt döende i en
krets av fotavtryck.

Kartorna vecklas ihop till nya ursprung och
obrukad punktskrift, när alla tiders alla cirklar
står i zenit.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ishtar med Poeter.se id #32755 innehar upphovsrätten